

Wspomnienie o mgrze inż. Borysie Brennejzenie

Воспоминание о магистре инж. Борисе Бреннейзене

Ing. Borys Brennejzen, M. Sc. — Obituary Note



15 stycznia 1977 r. zmarł po przewlekłej chorobie mgr inż. Borys Brennejzen, były adiunkt Zakładu Fitopatologii Leśnej Instytutu Badawczego Leśnictwa w Warszawie. W Zmarłym straciliśmy dobrego, serdecznego kolegę i przyjaciela. Był człowiekiem nieskazitelnej uczciwości i wielkiej dobroci.

B. Brennejzen urodził się w Łunińcu na Polesiu dnia 1 XII 1913 r. Tam uczęszczał do szkoły powszechnej i gimnazjum. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w 1934 r. wstąpił na Wydział Leśny Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, który ukończył po przerwie wojennej w 1946 r. ze stopniem magistra inżyniera.

Pracę rozpoczął w grudniu 1939 r. w Łuninieckim Gospodarstwie Leśnym — ZSRR, gdzie pozostaje do wybuchu wojny z Niemcami w 1941 r. Pozostałe lata okupacji spędza w Warszawie, pracując jako kreślarz. W styczniu 1947 r. przeszedł do Instytutu Badawczego Leśnictwa, gdzie rozpoczął pracę w ówczesnym Zakładzie Chorób Roślin i Grzyboznawstwa. Awansuje kolejno na asystenta i starszego asystenta, a od 10 VI 1957 r. do końca pracy pozostaje na stanowisku adiunkta do chwili przejścia na rentę inwalidzką w dniu 19 VII 1971 r.

W pracach Instytutu pod kierunkiem prof. dra H. Orłosia uczestniczył w badaniach nad doskonaleniem cieczy warszawskiej, zwalczaniem mączniaka dębu i osutki sosny w szkółkach i uprawach, między innymi drogą poszukiwania odpornych form sosny i stosowania mikroelementów (wspólnie z dr hab. C. Kozłowską). Dalsze Jego prace, realizowane wspólnie z prof. H. Orłosiem, to zwalczanie wrośniaka sosny oraz innych hub drzewnych za pomocą środków grzybobójczych stosowanych metodą zastrzykową. Przeprowadził także badania nad stopniem szkodliwości i zwalczania huby korzeni, groźnego pasożyta sosny na gruntach polnych. Współpracował również z dr hab. C. Kozłowską w badaniach nad grzybami występującymi na świerkowej korze garbarskiej.

Ponadto zajmował się oceną stanu zagrożenia lasów polskich przez najważniejsze grzyby pasożytnicze oraz pracami usługowymi dla nadleśnictw, opracowując liczne porady i przeprowadzając ekspertyzy fitopatologiczne w terenie.

Jest autorem lub współautorem 7 dokumentacji, 6 prac naukowych oraz 4 artykułów popularnonaukowych.

Brał czynny udział w pracy społecznej w Radzie Zakładowej ZZ oraz w Kole SITLiD przy IBL, które przyznało mu w 1960 r. w uznaniu zasług Srebrną Odznakę Honorową.

Postępująca ciężka choroba zmusiła Go do przerywania pracy i przedwczesnego przejścia na rentę.

Cześć Jego pamięci.

Kazimierz Benben